

Durmuş Hocaoğlu

“Damarlarında Yüzde Yüz Türk Kanı Dolaşan Asil Kangal Köpeği”nden....

Yeniçağ, “Analiz”, 18 Haziran 2006, Pazar., s.08
“Analiz” Sıra No: 407; 2006-069; Haziran-08

YENİCAĞ

Sayın Mümtaz’er Türköne’nin bahse konu ettiğimiz yazıları, üzerinde ciddiyetle durulmayı hakkediyor doğrusu; ortaya attığı fikirlerin değerinden dolayı değil ne yazık ki — esâsen ortada “fikir” de yok — yapmaya çalıştığı tahribattan dolayı. Yazılar maaalesef hüznün verici; hüznün verici, çünkü serâpâ bir akademisyen ve bir entellektüel trajedisi sergilemekte. Bir önceki köşemizde hulâsasını vermeye çalıştık; şimdi mekânımızın vüs’ati nisbetince irdelemeye girişelim.

Yazılar, bir anlamda bir milliyetçilik eleştirisi; milliyetçiliğin, vatanseverliğin ‘öyle’ değil ‘böyle’ olması gerektiğini söyleyen ve çok iddialı bir eleştiri; burası tamam diyelim – hiç mi hiç değil ama şimdilik öyle diyelim. Lâkin müellif, hatâ yapıyor, bilgi hatâsı; burası da tamam diyelim, öyle ya, hatâ insan içindir. Fakat bununla birlikte hatâyı bir fazîlet gibi algılıyor; artık burası can sıkıyor ki hem de nasıl ve fakat dahası, hatâda ısrar ederek şeddelendiriyor ve böylelikle hatâdan yanlışlığa dönüştürüyor — işte burası can sıkmanın da ötesine geçiyor, tahammül sınırlarını zorluyor. Ancak en mühimmi, “dil mes’alesi”: Sn. Türköne’nin dili tahammül edilemez türden; kötü, aşırı derecede kötü ve gayri müeddeb. Bu bakımdan, usûlün esâsa takaddüm edeceğini vaz’ eden umde muktezâsınca, velev ki dosdoğru söylemiş olsa dahi odun gibi batıyor; kaldı ki, doğru olan birşey de yok. Yazarın dili kötü; çok üst perdeden, makam-ı muallâdan reâyasına hitab eder gibi konuşuyor; hayır konuşmuyor, yer-yer işi ağzını bozmaya kadar vardırıyor...

Mümtaz’er Beğ’in bu yazılarda sergilemiş olduğu tavrında ism-i şerîfi dışında mümtaz olan hiçbir şey göze çarpmıyor maalesef; olsa bile kötü dili her şeyi bitirecek türden. Diğer iddalarının çoğu kaale bile alınacak gibi değil yoksa; söz gelimi Atabeğler mes’alesini günümüze taşıyarak “çete” tesmiye kıldıklarıyla mukayeseye kalkışması tipik bir anakronizm ve hiçbir değer taşımıyor — asıl çeteler ve asıl atabeğler başka yerde hâlbuki, Mümtaz’er Beğ’in gözlerinin kör noktasında bulunan yerde; bütün efsâneleri safсата sınıfına duhûl etmesi ve Bozkurt efsânesi üzerine geçilen diskur da hâkezâ. İyice hacmi daraltılan köşemde sonu gelmez bir yazı dizisine girişmemek için bunların üzerinde durmayı şimdilik zâit addediyorum.

Evet; bunları ele almayı şimdilik zâit addediyor ve tekrar dil mes’alesine avdet etmek istiyorum. Dil; ah o dil; o dil yok mu!

İmdi: Büyük Türk vatanseveri Mümtaz’er Beğ’e hiç kimse öğretmemiştir ki herşey ‘dil’in üstüne kuruludur, zîra, herşeyden önce “logos” vardı; yâni kelâm, yâni söz; hiç kimse öğretmemiştir ki, babasız hak peygamberin pâk annesi, kutlu kadın, Meryem Hâtun’a Allah’ın Kelimesi (Kelimatu’llah) ilkah edilmiştir; hiç kimse öğretmemiştir ki Risâlet dahi dilden sonra gelir; hiç kimse öğretmemiştir ki, Fahr-i Kâinat Efendimiz’e “Rabbinin yoluna hikmet ve güzel söz ile dâvet et” [“*ud’u ilâ sebîli rabbike bi’l-hikmeti we’l-mew’izeti’il-haseti..*” (Nahl: XVI/125)] diye emrolunmuştur ve kezâ, hiç kimse öğretmemiştir ki, en güzel fikirler

bile kötü ifâde edildiğinde sâdece husûmet yaratır ve hiç kimse öğretmemiştir ki bunun için Kur'ân-ı Azîmü'ş-şan'da, “iyi söz iyi ağaç gibidir; kötü söz ise kötü ağaç gibidir” buyrulmuştur [*“Kelimeten tayyibeten ke-şeceretin tayyibetin...../ We meselu-kelimetin habîsetin ke-şeceretin habîsetin....* (İbrâhim; XIV/24, 25, 26)].. ve nitekim hiç kimse öğretmemiştir ki nasıl ki “bûlbûlün çilesi dilinin belâsıdır” ve “tatlı dil yılanı bile deliğinden çıkarır” dendiği gibi “söz ola kese savaşı, söz ola kestire başı” denmiştir ve kezâlik hiç kimse öğretmemiştir ki bunun için boğaz dokuz boğum yaratılmıştır; dokuz kerre düşünüp bir kerre konuşulsun diye.

Mümtaz'er Beğ ise ya bir kerre düşünüp dokuz kerre konuşma huyu edinmiş bulunuyor ya da bir kast-ı mahsûsu var; niyet okumasını bilmem, ama, “**damarlarında yüzde yüz Türk kanı dolaşan asil Kangal Köpeği**” curufunun mâkûsu “**damarlarında yüzde yüz asil Kangal Köpeği'nin kanı dolaşan Türk**” olacağına binâen...

Öyle görünüyor ki, bu yazı biraz sürecek...

